

عنوان مقاله:

رابطه جرات ورزی، سطح رشد اخلاقی و جامعه پذیری با گرایش به بزهکاری در دانشجویان

محل انتشار:

سومین همایش تدبیر علوم مدیریتی، تربیتی، اجتماعی و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا جوان - کارشناس ارشد روانشناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

محمدرضا جلالی - استادیار روانشناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

حسن شمس اسفندآباد - دانشیار روانشناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

خلاصه مقاله:

بزهکاری معضل مهم اجتماعی است که با آسیبهای متعددی برای فرد، خانواده و جامعه همراه است. ازاینرو این پژوهشباهدف بررسی رابطه جرات ورزی، سطح رشد اخلاقی و جامعه پذیری با گرایش به بزهکاری در بین دانشجویان دانشگاه شهیدبهبشتی تهران انجام شده است. این پژوهش از نوع همبستگی است. از بین دانشجویان این دانشگاه تعداد ۲۰۲ نفر به روشنمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند که به پرسشنامه های ادراک خود (آنی توند، ۱۹۹۰)، رشد اخلاقی (معنویپور ۲۰۱۲)، شخصیت جامعه پسند (لوییس پتر ۲۰۰۲)، و گرایش به بزه (لوبر، فارینگتون، استاسامر-لوبر و ون کامن، ۱۹۹۸) پاسخ دادند. در تجزیه وتحلیل داده ها پس از اطمینان از نرمال بودن توزیع داده ها، از روش های آماری ضریب همبستگیپیرسون و رگرسیون گام به گام استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که همبستگی گرایش به بزهکاری با شخصیت جراتورز، سطح رشد اخلاقی و جامعه پذیری رابطه معنی دارد ($P < 0.01$). نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون گام به گام نیز نشان داد که حدود ۲۷ درصد تغییرات مربوط به گرایش به بزه از طریق متغیرهای رشد اخلاقی، ارتباط همدلانه، اخلاق پس عرفی و کمک رسانی قابل پیش بینی است.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، جامعه پذیری، جرات ورزی، رشد اخلاقی، سلطه پذیری، گرایش به بزه کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1226109>

